

Brusel 4. března 2021
(OR. en)

6749/21

**Interinstitucionální spis:
2021/0051(CNS)**

**POSEIDOM 1
REGIO 34**

NÁVRH

Odesílatel:	Martine DEPREZOVÁ, ředitelka, za generální tajemnici Evropské komise
Datum přijetí:	3. března 2021
Příjemce:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generální tajemník Rady Evropské unie
Č. dok. Komise:	COM(2021) 95 final
Předmět:	Návrh ROZHODNUTÍ RADY o režimu tzv. „octroi de mer“ (přístavní daně) v nejvzdálenějších francouzských regionech, kterým se mění rozhodnutí č. 940/2014/EU

Delegace naleznou v příloze dokument COM(2021) 95 final.

Příloha: COM(2021) 95 final

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 3.3.2021
COM(2021) 95 final

2021/0051 (CNS)

Návrh

ROZHODNUTÍ RADY

**o režimu tzv. „octroi de mer“ (přístavní daně) v nejvzdálenějších francouzských
regionech, kterým se mění rozhodnutí č. 940/2014/EU**

{SWD(2021) 44 final}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Odůvodnění a cíle návrhu

Ustanovení Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU) platí pro nejvzdálenější regiony Unie. Nejvzdálenější francouzské regiony jsou však vyňaty z územní působnosti směrnic o DPH a spotřební dani.

Ustanovení SFEU, a zejména její článek 110, v zásadě v nejvzdálenějších francouzských regionech nepovolují žádné rozdíly ve zdanění místních produktů a produktů pocházejících z metropolitní Francie, ostatních členských států nebo třetích zemí. Podle článku 349 Smlouvy o fungování EU však lze pro tyto regiony zavést konkrétní opatření z důvodu trvalého znevýhodnění, které má dopad na jejich sociální a hospodářskou situaci. Tato opatření se týkají různých politik, mezi něž patří i politika fiskální.

Daň „octroi de mer“ (přístavní daň) je nepřímá daň platná pouze v nejvzdálenějších francouzských regionech, kterými jsou Martinik, Guadeloupe, Francouzská Guyana, Réunion a Mayotte. Tato daň se vztahuje jak na dovozy zboží, ať už je jeho původ jakýkoli, tak na dodávky zboží za úplatu osobami, které provádějí výrobní činnosti. Uplatňuje se v podstatě stejným způsobem na produkty z místní produkce i na dovážené produkty.

Nicméně rozhodnutí Rady č. 940/2014/EU ze dne 17. prosince 2014¹ povoluje Francii uplatnit nebo snížit do 31. prosince 2020 daň „octroi de mer“ u některých produktů, které pocházejí z místní produkce, pokud vysoká míra dovozu může ohrozit zachování místní produkce, či pokud dodatečné náklady zvyšují pořizovací cenu produktů z místní produkce oproti produktům pocházejícím odjinud. Seznam produktů, pro které platí výše uvedené osvobození od daně nebo její snížení, je uveden v příloze uvedeného rozhodnutí. Rozdíl ve výši daně mezi místními a ostatními produkty nesmí podle druhu produktu překročit 10, 20 nebo 30 procentních bodů.

Tyto rozdíly ve zdanění mají za cíl kompenzovat znevýhodnění nejvzdálenějších regionů v hospodářské soutěži, jež se projevuje zvyšováním produkčních nákladů a v důsledku toho zvyšováním pořizovací ceny produktů z místní produkce. Pokud by tato konkrétní opatření nebyla zavedena, místní produkty by byly méně konkurenceschopné než produkty pocházející odjinud, a to i když se zohlední náklady na dopravu. To by ohrozilo zachování místní produkce, jejíž náklady na produkci jsou vyšší z důvodu stálých zvláštních omezení těchto regionů.

Dne 1. března 2019 požádaly francouzské orgány Komisi o prodloužení režimu „octroi de mer“ po 31. prosinci 2020.

Vzhledem ke stanovené končící platnosti rozhodnutí Rady zadala Komise předem externí studii, aby mohla posoudit nynější režim a potenciální dopady možných alternativ pro období po roce 2020. Na základě této studie se Komise domnívá, že je odůvodněné poskytnout požadované prodloužení, ale je třeba provést určité úpravy stávajícího režimu.

Aby byla poskytnuta francouzským orgánům možnost získat všechny nezbytné informace, jejichž shromáždění se zpozdilo z důvodu zdravotní krize COVID-19, a byl Komisi dán čas předložit vyvážený návrh zohledňující různé zájmy, kterých se návrh týká, prodloužilo

¹ Rozhodnutí č. 940/2014/EU ze dne 17. prosince 2014 o režimu tzv. „octroi de mer“ (přístavní daně) v nejvzdálenějších francouzských regionech (Úř. věst. L 367, 23.12.2014, s. 1).

rozhodnutí Rady (EU) 2020/1793 ze dne 16. listopadu 2020² o 6 měsíců dobu použitelnosti rozhodnutí Rady č. 940/2014/EU, tedy až do 30. června 2021 namísto do 31. prosince 2020.

Proto tento návrh stanoví právní rámec pro daň „octroi de mer“ po 30. červnu 2021: tím, že stanoví pro období od 1. ledna 2022 do 31. prosince 2027 nový režim výjimky s přezkumem stávajících ustanovení, jež mají za cíl učinit režim pružnějším a průhlednějším. Zároveň prodlužuje na šest měsíců až do 31. prosince 2021 rozhodnutí č. 940/2014/EU, aby Francii poskytl čas k provedení tohoto nového režimu, který je uplatnitelný od 1. ledna 2022 do 31. prosince 2027, do jejího vnitrostátního práva.

Navržené úpravy vzhledem k současnému režimu jsou tyto:

a) Určení výběrových kritérií pro produkty způsobilé k rozdílu ve zdanění.

Produkty uvedené na seznamu byly vybrány na základě doložení výrobních dodatečných nákladů zvyšujících pořizovací cenu produktů z místní produkce oproti produktům pocházejícím odjinud a narušujících konkurenceschopnost produktů z místní produkce.

Pokud:

- 1) má místní produkce podíl na trhu nižší než 5 %;
- 2) nebo pokud je její podíl na trhu vyšší než 90 %,

byly požadovány další doklady, které umožňují prokázat všechny tyto okolnosti nebo jejich část:

- produkci s vysokým nárokem na pracovní sílu,
- vznikající produkci nebo doplňkovou produkci produktové řady zaměřenou na diverzifikaci produkce podniku,
- strategickou produkci pro místní rozvoj (například v oblastech oběhového hospodářství, jako je zpracování dřeva, zhodnocení biologické rozmanitosti a ochrany životního prostředí),
- inovativní produkci nebo produkci s vysokou přidanou hodnotou,
- Produkci, u níž by narušení dodávek pocházejících odjinud, jako jsou stavební materiály a potravinářské výrobky, mohlo ohrozit hospodářství nebo obyvatelstvo území,
- produkci, která může existovat, jen pokud má dominantní postavení na trhu, z důvodu malé velikosti trhu v nejvzdálenějších regionech,
- produkci zdravotnických výrobků a osobních ochranných prostředků potřebných k řešení zdravotních krizí.

b) Zavedení dvou maximálních rozdílových sazeb 20 % a 30 % namísto platných 3. Nicméně povolený rozdíl ve zdanění by neměl překročit výši doložených dodatečných nákladů.

² Rozhodnutí Rady (EU) 2020/1793 ze dne 16. listopadu 2020, kterým se mění rozhodnutí č. 940/2014 o režimu tzv. „octroi de mer“ (přístavní daně) v nejvzdálenějších francouzských regionech, pokud jde o dobu jeho použitelnosti (Úř. věst. L 402, 1.12.2020, s. 21–22).

- c) Zvýšení hranice uplatnění daně „octroi de mer“ na 550 000 EUR. V navrhovaném režimu by hospodářské subjekty, jejichž roční obrat nedosahuje této hranice, dani „octroi de mer“ nepodléhaly. Náhradou za to by si nemohly odečíst částku této daně na vstupu. Toto má za cíl osvobodit produkci drobných podnikatelů, snížit jejich administrativní zátěž a také podpořit jejich rozvoj. Toto opatření je odůvodněno jeho nízkým dopadem z hlediska rozpočtu³ a narušením hospodářské soutěže s ohledem na nízký počet dotčených hospodářských subjektů⁴.
- d) Nahrazení zprávy v polovině období zprávou ke dni 30. září 2025, která musí obsahovat alespoň informace uvedené v příloze II rozhodnutí. Tyto skutečnosti budou sloužit jako základ plánu obnovy režimu. Tento návrh má za cíl snížit zátěž zbytečně častého hodnocení režimu a posílit užitečnost a účinnost monitorovacích a hodnoticích činností.

Pokud jde o zhodnocení dodatečných nákladů na produkci, jež má diferencované zdanění kompenzovat, francouzské orgány předložily pro každý produkt či skupinu produktů (pokud má více produktů podobné náklady na produkci) zhodnocení dodatečných nákladů na produkci, k nimž patří: náklady na zásobování, mzdy, zvýšené náklady na energie, náklady plynoucí z udržování větších zásob, vyšší náklady na údržbu, nedostatečné využití vybavení pro produkci a vyšší finanční poplatky.

Seznam produktů, pro které platí osvobození od daně „octroi de mer“ nebo její snížení, je uveden v příloze rozhodnutí. Rozdíl ve výši daně mezi místními a ostatními produkty nesmí podle druhu produktu překročit 20 nebo 30 procentních bodů. V části a přílohy jsou uvedeny produkty, u nichž nesmí být rozdíl ve zdanění vyšší než 20 procentních bodů, a v části b jsou produkty, u nichž nesmí být rozdíl ve zdanění vyšší než 30 procentních bodů.

Produkty uvedené v příloze jsou většinou stejné jako produkty uvedené v příloze rozhodnutí Rady č. 940/2014/EU. Nicméně úplný přezkum seznamů vedl k vynětí mnoha produktů, u nichž už rozdíl ve zdanění není odůvodněný. Naopak byly připojeny produkty, které nebyly uvedeny v rozhodnutí č. 940/2014/EU, ale u nichž se zahájila nová výroba nebo se výroba rozšířila. Některé produkty byly na seznamu zachovány, ale změnil se u nich povolený rozdíl ve zdanění, a sice se buď zvýšil, nebo se snížil, aby se zohlednil vývoj dodatečných nákladů.

• **Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky**

Sdělení o obnoveném strategickém partnerství s nejvzdálenějšími regiony Evropské unie⁵ z roku 2017 zdůrazňuje, že nejvzdálenější regiony čelí i nadále závažným obtížím, z nichž mnohé jsou trvalé. Uvedené sdělení představuje nový přístup Komise k tomu, jak povzbudit rozvoj nejvzdálenějších regionů zhodnocením bohatství, jímž disponují, a využíváním příležitostí plynoucích ze dvou nových vektorů růstu a tvorby pracovních míst.

Cílem tohoto návrhu je v této souvislosti podpořit produkty z místní výroby, a podpořit tak zaměstnanost v nejvzdálenějších francouzských regionech. Tento návrh obnovuje konkurenceschopnost produktů z místní produkce tím, že kompenzuje nevýhody jejich

³ Příjmy spojené s uplatněním daně na podniky, jejichž obrat se pohybuje mezi 300 000 EUR a 550 000 EUR, se odhadují pouze na 1,22 milionu EUR v roce 2019, tedy přibližně na 0,1 % celkového výnosu daně „octroi de mer“ (1,2 miliardy EUR).

⁴ Počet dotčených podniků je 222.

⁵ COM(2017) 623 final.

zeměpisné a hospodářské situace. Doplňuje program speciálně zaměřený na odlehlost a ostrovní charakter (POSEI)⁶ který se zaměřuje na podporu primárního sektoru a produkce surovin, Evropský námořní a rybářský fond (ENRF)⁷ a Evropský fond pro regionální rozvoj (EFRR),⁸ jenž zahrnuje další zvláštní příspěvek na vyrovnání dodatečných nákladů nejvzdálenějších regionů, jež vyplývají z jejich trvalých znevýhodnění.

Mimoto v zájmu nezbytné soudržnosti s pravidly zemědělské politiky nelze rozdíl ve zdanění použít u všech potravinových produktů, které požívají podpory stanovené v kapitole III nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 228/2013 ze dne 13. března 2013, kterým se stanoví zvláštní opatření v oblasti zemědělství ve prospěch nejvzdálenějších regionů Unie, a zejména uplatňuje-li se na ně zvláštní režim zásobování.

- **Soulad s ostatními politikami Unie**

Návrh je v souladu se strategií jednotného trhu 2015⁹, v níž Komise zamýšlí vytvořit hlubší a spravedlivější jednotný trh, který přinese prospěch všem zúčastněným stranám. Jedním z cílů navrhovaného opatření je omezit dodatečné náklady, jimž společnosti v nejvzdálenějších regionech čelí a které brání jejich plné účasti na jednotném trhu. Vzhledem k omezenému objemu výroby v nejvzdálenějších francouzských regionech se nepředpokládá negativní dopad na řádné fungování jednotného trhu.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

- **Právní základ**

Právním základem tohoto návrhu je článek 349 SFEU. Toto ustanovení umožňuje Radě přijmout zvláštní ustanovení, na jejichž základě se stanoví podmínky pro použití Smluv na nejvzdálenější regiony EU.

- **Subsidiarita (v případě nevýlučné pravomoci)**

Konkrétní opatření ve prospěch nejvzdálenějších regionů, jež by přizpůsobila použití Smluv (včetně společných politik) tak, aby se zohlednilo trvalé znevýhodnění, jež v těchto nejvzdálenějších regionech ovlivňuje hospodářskou a sociální situaci, může na základě článku 349 Smlouvy o fungování EU přijmout pouze Rada. Stejně je tomu v případě povolení odchylek od článku 110 Smlouvy o fungování EU. Návrh je tedy v souladu se zásadou subsidiarity.

- **Proporcionalita**

Tento návrh je v souladu se zásadou proporcionality podle čl. 5 odst. 4 Smlouvy o Evropské unii. Tento návrh se týká pouze produktů, u nichž byly doloženy dodatečné náklady, které vznikají při jejich místní produkci.

⁶ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 228/2013 ze dne 13. března 2013.

⁷ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 508/2014 ze dne 15. května 2014 o Evropském námořním a rybářském fondu.

⁸ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1303/2013 ze dne 17. prosince 2013 o společných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu, Fondu soudržnosti, Evropském zemědělském fondu pro rozvoj venkova a Evropském námořním a rybářském fondu, o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu, Fondu soudržnosti a Evropském námořním a rybářském fondu.

⁹ Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů: Zlepšování jednotného trhu: více příležitostí pro lidi a podniky [COM (2015) 550 final], s. 4.

Zároveň je nejvyšší navrhovaný rozdíl ve zdanění u každého produktu, který je předmětem tohoto návrhu, omezen na nezbytnou míru se zřetelem k vícenákladům, které nese každá dotčená místní produkce. Daňové zatížení produktů dovážených do nejvzdálenějších francouzských regionů tak nepřekračuje míru nezbytnou pro vyrovnání, vzhledem k těmto produktům, nižší konkurenceschopnosti produktů z místní produkce. A takto dosahuje cílů Smlouvy, které spočívají v záruce správného a účinného vnitřního trhu.

- **Volba nástroje**

K nahrazení rozhodnutí Rady č. 940/2014/EU se navrhuje rozhodnutí Rady.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ *EX POST*, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

- **Hodnocení *ex post* / kontroly účelnosti platných právních předpisů**

Oblast působnosti režimu daně „octroi de mer“ je přizpůsobena potřebám dotčených hospodářských subjektů. Účelem tohoto režimu je podpora místních produktů tím, že se sníží rozdíl v konkurenceschopnosti místních produktů oproti produktům nepocházejícím z těchto regionů, neboť existují stálá omezení, jež zvyšují výrobní náklady, a tudíž i pořizovací cenu místních produktů. Režim daně „octroi de mer“ kompenzuje asi polovinu dodatečných nákladů. Rozdíly ve zdanění uplatněné v období 2014–2020 se jeví jako úměrné vypočítaným dodatečným nákladům¹⁰.

Výsledky analýzy kvantitativních údajů externí studie ukazují, že výkony místní produkce by se při neexistenci režimu daně „octroi de mer“ zřetelně zhoršily. Přibližně 37 % hodnoty produktů, na něž se vztahuje rozdíl ve zdanění (asi 850 milionů EUR), bylo zřejmě vytvořeno mechanismem rozdílu ve zdanění s kladným dopadem na zaměstnanost – jež zaznamenala růst v odvětvích, která mají od roku 2014 prospěch z „octroi de mer“ (ve srovnání s poklesem v odvětvích, která z ní prospěch nemají) – a na počet aktivních podniků, který se zvýšil přibližně o 1,7 % během téhož období (oproti celkovému poklesu o 3 %). Naopak neexistuje důkaz o dopadu na investice a diverzifikaci místní produkce. Poměr náklady/výnosy režimu „octroi de mer“ je celkově kladný, neboť díky rozdílům ve zdanění je další místní produkce 2,5krát vyšší než „náklady“ na opatření.

Uplatnění režimu „octroi de mer“ nemělo za následek nahrazení dovozu. V praxi většina místních produktů, na něž se vztahuje rozdíl ve zdanění, zaznamenala ztrátu podílu na trhu v průběhu času, což potvrzuje, že režim daně „octroi de mer“ je spíše opatřením snižujícím ztrátu konkurenceschopnosti místní produkce než nástrojem rozvoje.

Co se týče dopadu rozdílů ve zdanění při dani „octroi de mer“ na spotřebitelské ceny a na životní náklady v nejvzdálenějších francouzských regionech, zjistila externí studie, že tento dopad je nízký, další daň vybíraná u produktů, na něž se vztahuje rozdíl ve zdanění, nepřekračuje 1,5 % konečné spotřeby v nejvzdálenějších francouzských regionech.

Konečně výsledky analýzy regionálních obchodních údajů ukazují, že rozdíly ve zdanění při „octroi de mer“ mají nízký dopad na částku dovozů původem ze zemí CARIFORA a z jižní a východní Afriky. Navíc možné úplné zrušení daně „octroi de mer“ by mělo velmi omezený dopad na dovozy produktů pocházejících z těchto zemí (asi 2 miliony EUR), ale mělo by

¹⁰ Byly zjištěny velmi vzácné případy (které představují 0,6 % způsobilých produktů) nadměrné kompenzace (méně než 3 procentní body průměrně) z důvodu aktualizace výpočtu dodatečných nákladů (v roce 2020).

velmi negativní dopad na místní produkci (asi 300 milionů EUR). To by bylo zvláště výhodné pro vývozce z EU a třetích zemí jiných, než jsou země CARIFORA a země jižní a východní Afriky.

- **Konzultace se zúčastněnými stranami**

V rámci této iniciativy byla uskutečněna důkladná konzultace s hlavními politickými a ekonomickými subjekty, která zahrnovala rozhovory (80) a návštěvy ve třech regionech (Réunion, Guadeloupe a Martinik), jakož i šetření u podniků usazených v těchto nejvzdálenějších regionech (196), jež se týkalo všech pěti dotčených regionů. Toto cílené šetření (online) u hospodářských subjektů bylo šířeno hlavně prostřednictvím profesních sdružení působících na různých územích, ale zároveň i prostřednictvím přímých výzev adresovaných 15 420 podnikům, které byly zjištěny na seznamech podniků poskytnutých hospodářskými komorami.

Pozornost byla během konzultace zaměřena na nezbytnost zajištění vhodného pokrytí a správné rovnováhy mezi zúčastněnými stranami. Cílem konzultace bylo zejména zapojit všechny dotčené veřejné orgány, pokud jde o úroveň správy (centrální a místní úroveň) a oblasti působnosti (orgány činné při vypracování politik, daňové a celní správy, statistické úřady atd.). Nadto byli do této konzultace zahrnuti zástupci místních výrobních odvětví – tedy subjekty, na něž se vztahuje rozdíl ve zdanění při dani „octroi de mer“ – a obchodní odvětví a odvětví služeb, která jsou přímo či nepřímo dotčena režimem rozdílu ve zdanění.

- **Posouzení dopadů**

Tato analýza dopadů je vypracována v podobě dvou po sobě jdoucích kroků: posouzení *ex post* stávajícího režimu, po kterém následuje výhledová analýza. Tato analýza potenciálních dopadů pokračování stávajícího režimu a jeho případných změn se nachází v analytickém dokumentu, který obsahuje v příloze posouzení režimu. Tento dokument byl vypracován na základě externí studie a informací poskytnutých Francií.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Návrh nemá žádné důsledky pro rozpočet Evropské unie.

5. DALŠÍ PRVKY

- **Plány provádění a způsoby monitorování, hodnocení a podávání zpráv**

Doba trvání režimu je stanovena na šest let až do 31. prosince 2027. Ještě předtím však bude nutné posoudit výsledky uplatňování tohoto režimu.

Tudíž nejpozději dne 30. září 2025 Francie předloží zprávu týkající se uplatňování režimu zdanění za období od roku 2019 do roku 2024¹¹. Tato zpráva musí obsahovat:

- informace o dodatečných nákladech spojených s produkcí;
- možné narušení hospodářské soutěže a dopady na vnitřní trh;
- informace nezbytné k posouzení režimu s ohledem na kritéria účinnosti, účelnosti, relevance, souladu s ostatními politikami EU a přidané hodnoty EU.

¹¹ Zprávu, která by měla zahrnovat údaje související s rokem 2019 tak, aby se stanovil referenční základ a aby Komise mohla přezkoumat dopad režimu na období po roce 2021. Zpráva by měla obsahovat v rámci možností nejnovější údaje, a to včetně roku 2024.

Zpráva by měla rovněž shromažďovat příspěvky všech zúčastněných stran o úrovni a vývoji jejich dodatečných výrobních nákladů, jejich nákladech na dodržování předpisů a možných případech narušení trhu.

S cílem zaručit, aby informace shromážděné francouzskými orgány obsahovaly veškeré nezbytné údaje, které Komisi umožní přijetí informovaného rozhodnutí ohledně opodstatněnosti a schůdnosti režimu do budoucna, vypracovala Komise konkrétní pokyny týkající se požadovaných informací. Tyto informace jsou uvedeny v příloze II návrhu. V rámci možností jsou tyto pokyny společné pro ostatní podobné režimy, které platí v nejvzdálenějších regionech EU.

Umožní Komisi určit, zda stále existují důvody opodstatňující tento předpis rozdílu ve zdanění daní „octroi de mer“, zda daňové výhody poskytnuté Francii zůstávají přiměřené a zda jsou možná alternativní opatření k tomuto režimu, která zohledňují jeho mezinárodní rozměr.

Pokud francouzské orgány předloží monitorovací zprávu, Komise posoudí účinky rozdílů ve zdanění a posoudí nezbytnost změn.

- **Podrobné vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu**

Tato část se nepoužije, neboť ustanovení návrhu hovoří sama za sebe.

Návrh

ROZHODNUTÍ RADY**o režimu tzv. „octroi de mer“ (přístavní daně) v nejvzdálenějších francouzských regionech, kterým se mění rozhodnutí č. 940/2014/EU**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 349 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu,¹

v souladu se zvláštním legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Ustanovení Smlouvy, která se uplatňují na nejvzdálenější francouzské regiony, neumožňují v zásadě žádný rozdíl zdanění mezi místními produkty a produkty pocházejícími z metropolitní Francie a jiných členských států. Podle článku 349 Smlouvy však lze pro tyto nejvzdálenější regiony zavést konkrétní opatření z důvodu trvalého omezení, které má dopad na jejich sociální a hospodářskou situaci.
- (2) Je proto vhodné přijmout zvláštní opatření zaměřená zejména na stanovení podmínek pro uplatňování Smlouvy v nejvzdálenějších francouzských regionech. Tato opatření musí brát v úvahu zvláštní charakter a omezení nejvzdálenějších regionů, aniž by narušila integritu a soudržnost právního řádu Unie, který zahrnuje i vnitřní trh a společné politiky. Konkurenční nevýhody, jimiž trpí nejvzdálenější francouzské regiony, jsou uvedeny v článku 349 Smlouvy: odlehlost, ostrovní povaha, jejich malá rozloha, složitý povrch a podnebí a jejich závislost na malém množství produktů. Tato trvalá omezení mají v nejvzdálenějších regionech za následek závislost na surovinách a energii, povinnost vytvářet větší zásoby, malý rozsah vnitřního trhu v kombinaci s málo rozvinutou exportní činností atd. Všechny tyto konkurenční nevýhody se projevují zvýšením produkčních nákladů, a tedy i pořizovací ceny produktů z místní produkce, které by bez konkrétních opatření byly méně konkurenceschopné v porovnání s produkty odjinud, a to i při zohlednění nákladů na dopravu do nejvzdálenějších francouzských regionů. Tato skutečnost by ohrozila zachování místní produkce. Proto je nezbytné zavést konkrétní opatření, která posílí místní průmysl zvýšením jeho konkurenceschopnosti.
- (3) Až do 30. června 2021 rozhodnutí Rady č. 940/2014/EU² povoluje Francii, aby v zájmu obnovení konkurenceschopnosti produktů z místní produkce uplatnila osvobození od daně „octroi de mer“ či její snížení u některých produktů, které se

¹ Úř. věst. C , , s. .

² Rozhodnutí Rady č. 940/2014/EU ze dne 17. prosince 2014 o režimu tzv. „octroi de mer“ (přístavní daně) v nejvzdálenějších francouzských regionech (Úř. věst. L 367, 23.12.2014, s. 1).

vyrábějí v nejvzdálenějších regionech Martiniku, Guadeloupe, Francouzské Guyany, Réunionu a Mayotte, u nichž existuje místní produkce, významné dovozy, jež mohou ohrozit zachování místní produkce, jakož i dodatečné náklady, které zdražují pořizovací cenu místních produktů oproti produktům pocházejícím odjinud. Seznam produktů, pro které platí výše uvedené osvobození od daně nebo její snížení, je uveden v příloze uvedeného rozhodnutí. Rozdíl ve výši daně mezi místními a ostatními produkty nesmí podle druhu produktu překročit 10, 20 nebo 30 procentních bodů

- (4) Francie požádala, aby byla od 1. července 2021 nadále zachována úprava podobná úpravě obsažené v rozhodnutí 940/2014/EU. Francie poukazuje na stálost výše vyjmenovaných konkurenčních nevýhod, ale zároveň i to, že režim zdanění stanovený rozhodnutím č. 940/2014/EU umožnil zachovat a v určitých případech rozvíjet místní produkty, nenarušil zahraniční obchod a nevedl k nadměrné kompenzaci dodatečných nákladů, které zatěžují podniky.
- (5) V této souvislosti Francie předala Komisi u každého z pěti dotčených nejvzdálenějších regionů řadu seznamů produktů, u nichž Francie hodlá uplatnit rozdíl ve zdanění maximálně o 20 nebo 30 procentních bodů podle toho, zda jsou, nebo nejsou vyráběny lokálně. Opatření se netýká nejvzdálenějšího regionu Saint Martin.
- (6) Toto rozhodnutí uplatňuje ustanovení článku 349 Smlouvy a povoluje Francii používat diferencované zdanění na produkty, u kterých byla doložena zaprvé existence místní produkce, zadruhé existence významného dovozu zboží (včetně dovozu z metropolitní Francie i jiných členských států), který může ohrozit zachování místní produkce, a zatřetí existence dodatečných nákladů zvyšujících pořizovací cenu produktů z místní produkce oproti produktům pocházejícím odjinud a narušujících konkurenceschopnost produktů z místní produkce. Povolný rozdíl ve zdanění nesmí překročit výši doložených dodatečných nákladů.
- (7) V případech, kdy mají místní produkty podíl na trhu nižší než 5 %, nebo v těch případech, kdy je podíl dovozu nižší než 10 %, bylo požádáno o další doklady, které umožní prokázat všechny tyto okolnosti nebo jejich část: existenci produkce s vysokým nárokem na pracovní sílu, vznikající produkce nebo doplňkové produkce produktové řady zaměřené na diverzifikaci produkce podniku, strategické produkce pro místní rozvoj (například v oblastech oběhového hospodářství, zhodnocení biologické rozmanitosti a ochrany životního prostředí), inovativní produkce nebo produkce s vysokou přidanou hodnotou, produkce, u níž by narušení dodávek pocházejících odjinud mohlo ohrozit hospodářství nebo obyvatelstvo území, produkce, která může existovat, jen pokud má dominantní postavení na trhu z důvodu malé velikosti trhu v nejvzdálenějších regionech, a produkce zdravotnických výrobků a osobních ochranných prostředků potřebných k řešení zdravotních krizí. Použití těchto zásad umožní uplatnit ustanovení článku 349 Smlouvy, aniž by byla překročena nezbytná míra a aniž by byla místní produkci poskytnuta neodůvodněná výhoda, a díky tomu nebude narušena integrita a soudržnost právního řádu Unie, a zejména nebude narušena hospodářská soutěž na vnitřním trhu a politiky v oblasti státní podpory.
- (8) S cílem zjednodušit a ulehčit povinnosti malým podnikům, ale zároveň podpořit jejich rozvoj se osvobození od daně nebo její snížení bude týkat všech subjektů, jejichž roční obrát je roven 550 000 EUR nebo je vyšší. Subjekty, jejichž roční obrát je nižší než tato hranice, nepodléhají dani zvané „octroi de mer“, ale nemohou si náhradou za to odečíst částku této daně na vstupu.

- (9) Stejně tak soudržnost s právem Unie vyžaduje, aby se rozdíl ve zdanění neuplatňoval na potravinové produkty, které využívají podpor stanovených v kapitole III nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 228/2013¹. Cílem tohoto ustanovení je zabránit tomu, aby dopad finančních zemědělských podpor poskytnutých zvláštním režimem zásobování byl smazán či omezen vyšším zdaněním subvencovaných produktů prostřednictvím daně „octroi de mer“.
- (10) Cíle podpory socioekonomického rozvoje francouzských nejvzdálenějších regionů, které již byly vytyčeny v rozhodnutí 940/2014/EU, jsou potvrzeny díky požadavkům na účel daně. Začlenění příjmů z této daně do zdrojů hospodářského a daňového systému nejvzdálenějších francouzských regionů a jeho použití v rámci strategie hospodářského a sociálního rozvoje těchto regionů, která zahrnuje podporu místních činností, představuje zákonnou povinnost.
- (11) Je třeba pozměnit rozhodnutí č. 940/2014/EU tak, aby se prodloužilo o 6 měsíců do 31. prosince 2021, tedy doby platnosti výjimky, která jím byla povolena. Nová lhůta umožní Francii provést toto rozhodnutí do svého vnitrostátního práva.
- (12) Je třeba stanovit dobu trvání režimu na šest let až do 31. prosince 2027. Aby Komise mohla posoudit, zda podmínky odůvodňující výjimku jsou stále plněny, bude Francie povinna předložit Komisi nejpozději do 30. září 2025 monitorovací zprávu. Je třeba proto stanovit strukturu a požadovaný obsah této zprávy.
- (13) Aby bylo zabráněno jakémukoli právnímu riziku, je nutné, aby se toto rozhodnutí použilo ode dne 1. ledna 2022, zatímco doba trvání platnosti výjimky povolené rozhodnutím č. 940/2014/EU by měla nabýt účinku dne 1. července 2021.
- (14) Tímto rozhodnutím není dotčeno případné použití článků 107 a 108 Smlouvy,

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 228/2013 ze dne 13. března 2013, kterým se stanoví zvláštní opatření v oblasti zemědělství ve prospěch nejvzdálenějších regionů Unie a zrušuje nařízení Rady (ES) č. 247/2006 (Úř. věst. L 78, 20.3.2013, s. 23).

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

1. Odchylně od článků 28, 30 a 110 Smlouvy se Francii povoluje do 31. prosince 2027 uplatňovat osvobození od daně „octroi de mer“ nebo její snížení u produktů, jejichž seznam je uveden v příloze a které pocházejí z místní produkce na Guadeloupe, ve Francouzské Guyaně, na Martiniku, Mayotte a Réunionu jakožto v nejvzdálenějších regionech ve smyslu článku 349 Smlouvy. Tato osvobození a snížení musí být součástí strategie hospodářského a sociálního rozvoje dotčených nejvzdálenějších regionů, se zohledněním rámce Unie pro tuto strategii, a přispívat k podpoře místních činností a nesmí měnit podmínky obchodu v míře, jež by byla v rozporu se společným zájmem.

2. Uplatnění úplného osvobození od daně či jejího snížení uvedených v odstavci 1 nesmí vést k tomu, že by rozdíly oproti úrovni zdanění použité na podobné produkty, které nepocházejí z dotčených nejvzdálenějších regionů, byly vyšší než:

- a) 20 procentních bodů u produktů uvedených v příloze I část a;
- b) 30 procentních bodů u produktů uvedených v příloze I část b.

Francie se zavazuje, že osvobození a snížení použita na produkty uvedené v příloze I nepřekročí ani odůvodněné dodatečné náklady, ani procentní podíl, který je nezbytně nutný k zachování, podpoře a rozvoji místních hospodářských činností.

3. Francie uplatní osvobození a snížení daně uvedené v pododstavcích 1 a 2 na subjekty, jejichž roční obrát je roven 550 000 EUR nebo je vyšší. Všechny subjekty, jejichž roční obrát je nižší než tato hranice, nepodléhají dani „octroi de mer“.

Článek 2

Produkty uvedené v čl. 1 odst. 1 byly vybrány na základě existence dodatečných nákladů produkce, které zvyšují pořizovací cenu místních produktů oproti produktům pocházejícím odjinud a ohrožují konkurenceschopnost místních produktů.

Pokud:

- a) má místní produkce podíl na trhu nižší než 5 %;
- b) nebo pokud je její podíl na trhu vyšší než 90 %,

byly požadovány další doklady, které umožňují prokázat všechny tyto okolnosti nebo jejich část:

- 1) produkci s vysokým nárokem na pracovní sílu;
- 2) vznikající produkci nebo doplňkovou produkci produktové řady zaměřenou na diverzifikaci produkce podniku;
- 3) strategickou produkci pro místní rozvoj;
- 4) inovativní produkci nebo produkci s vysokou přidanou hodnotou;
- 5) produkci, u níž by narušení dodávek pocházejících odjinud, mohlo ohrozit hospodářství nebo obyvatelstvo území;
- 6) produkci, která může existovat, jen pokud má dominantní postavení na trhu, z důvodu malé velikosti trhu v nejvzdálenějších regionech;

- 7) produkci zdravotnických výrobků a osobních ochranných prostředků potřebných k řešení zdravotních krizí.

Článek 3

Na produkty, pro něž byl využit zvláštní režim zásobování stanovený v kapitole III nařízení (EU) č. 228/2013, uplatní francouzské orgány stejný režim zdanění jako na produkty z místní produkce.

Článek 4

Francie předloží Komisi nejpozději 30. září 2025 monitorovací zprávu, která jí umožní posoudit, zda jsou dále plněny podmínky odůvodňující uplatňování režimu zdanění uvedeného v článku 1. Monitorovací zpráva obsahuje informace stanovené v příloze II.

Článek 5

V čl. 1 odst. 1 rozhodnutí č. 940/2014/EU se datum „30. června 2021“ nahrazuje datem „31. prosince 2021“.

Článek 6

Toto rozhodnutí se použije ode dne 1. ledna 2022, s výjimkou článku 5, který se použije ode dne 1. července 2021.

Článek 7

Toto rozhodnutí je určeno Francouzské republice.

V Bruselu dne

*Za Radu
předseda/předsedkyně*